

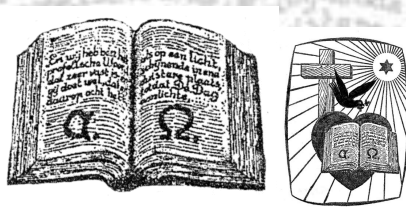
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: *"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden* (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

Broeders en Zusters laten wij het Woord openen en wel bij Lucas 17:22-30. *“En Hij zeide tot zijn discipelen: Er zullen dagen komen, dat gij zult begeren één der dagen van de Zoon des mensen te zien en gij die niet zult zien. En men zal tot u zeggen: Zie, daar is het; zie, hier is het! Gaat er niet heen, en loopt het niet na. Want gelijk de bliksem flitst en van de ene kant des hemels tot de andere kant licht, zó zal de Zoon des mensen wezen op zijn dag. Maar eerst moet Hij veel lijden en verworpen worden door dit geslacht. En gelijk het geschiedde in de dagen van Noach, zó zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen: zij aten, zij dronken, zij huwden, en zij werden ten huwelijk genomen tot op de dag, waarop Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en allen verdelgde. Op dezelfde wijze als het geschiedde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Maar op de dag, waarop Lot uit Sodom ging, regende vuur en zwavel van de hemel en verdelgde hen allen. Op dezelfde wijze zal het gaan op de dag, waarop de Zoon des mensen geopenbaard wordt”.*

Het thema van deze studie is:

De dagen van Noach, vergeleken met de dagen van de Zoon des mensen.

We willen in het bijzonder ingaan, wat betreft vers 26: *“En gelijk het geschiedde in de dagen van Noach, zó zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen”.*

Wat een geweldig Woord de Heer hier eigenlijk spreekt, ontdekken we als we er dieper op in gaan vanuit de Schrift. Het heeft mij bijzonder aangesproken. Daarom is het goed enige tijd te wijden aan vers 26.

In dit vers, vers 26, staat *“dagen”* maar in vers 27 wordt gesproken van *“de dag, waarop Noach in de ark ging”*. En ook in vers 30 staat: *“Op dezelfde wijze zal het gaan op de dag, waarop de Zoon des mensen geopenbaard wordt”.*

Wat bedoelt de Schrift hiermee? Allereerst met de dagen van Noach. In de ruimste zin betekent het: de dagen, dat Noach hier op aarde leefde.

Maar er is ook een engere zin, wat ik u wil laten zien in Genesis 6:3, waar we vinden, wat er in engere zin bedoeld wordt, met de dagen van Noach. Daar lezen we: *“En de Here zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees; zijn dagen zullen honderd twintig jaar zijn”.*

God gaf in die tijd dus nog 120 jaar van genade, met de bedoeling, dat de mens zich in die 120 jaar zou bekeren. Want Gods besluit stond al vast; na die 120 jaar zou er een ontzettend Goddelijk gericht gaan komen, onontkoombaar.

Want alles wat op aarde leefde, mens en dier, waar een geest van adem in was, zou uitgeroeid worden. Zo heeft God dat ook gedaan in die vreselijke catastrofe, de zondvloed. En zoals het toen was, zo zal het weer worden in de dagen van de Zoon des mensen.

In de ruimste zin zijn de dagen van de Zoon des mensen al begonnen met Zijn eerste komst. Toen Hij hier in vernedering was op aarde; Hij heeft moeten lijden en stierf Zijn offerdood. Maar Hij is opgestaan en ten hemel gevaren, waarna de Heilige Geest werd uitgestort.

Zo zijn de dagen van de Zoon des mensen begonnen en zij zullen duren totdat Hij wederkomt op aarde. Noach had ook al 600 jaar geleefd. Maar aan de dagen van de Zoon des mensen is ook een engere zin verbonden: dat liet de Heer duidelijk zien want, gelijk het was in de dagen van Noach, toen Gods tijd dus voor de uitvoering van het goddelijk gericht al vaststond, gaf God de mensen nog 120 jaar om zich te bekeren, zo is het ook nu.

In de tijd waarin wij nu leven, geeft God nog een bijzonder genade tijdperk, maar we worden er sterk bij bepaald, dat wij al bijna aan het eind van dat tijdperk zijn aangekomen. In 1 Petr. 3:19-20 lezen we over het genade tijdperk in de dagen van Noach: *“in welke Hij ook heengegaan is en gepredikt heeft aan de geesten in de gevangenis, die eertijds ongehoorzaam geweest waren, toen de lankmoedigheid Gods*

bleef afwachten, in de dagen van Noach, terwijl de ark in gereedheid werd gebracht, waarin weinigen, dat is acht zielen, door het water heen gered werden”.

Die dagen beleven wij ook nu. Petrus schrijft ook daarover in 2 Petr. 3:8-9. *“Doch dit ene mag u niet ontgaan, geliefden, dat één dag bij de Here is als duizend jaar en duizend jaar als één dag. De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan talmen denken, (zoals sommigen dat als traagheid beschouwen), maar Hij is lankmoedig jegens u, daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen”.*

God is lankmoedig en geduldig en Hij wacht af. Vers 10 begint dan met: *“Maar de dag des Heren zal komen als een dief”.*

Zo was het ook in de dagen van Noach, er werd 120 jaar respijt gegeven, maar toen die om waren, barstte Gods toorn los en heeft Hij de toenmalige wereld van de voortijd niet gespaard, maar alles, wat erop was verdelgd.

Als we er later nog dieper op zullen ingaan, zult u merken dat er toen niet een klein aantal mensen op aarde leefde; het waren er tenminste twee miljard, er was een grote overbevolking.

Thans leven we weer in een overbevolkte wereld en we staan weer voor een grote catastrofe, al zal God niet opnieuw een zondvloed laten komen. Hij gedenkt het verbond met Noach, dat Hij niet meer alles zal verdelgen.

Nu gaan we eerst uit de Schrift bekijken, wat God voor die 120 jaar aan Noach verkondigde. Hebr. 11:7. *“Door het geloof heeft Noach, nadat hij een Godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin; en door dat (geloof) heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden der gerechtigheid, die aan het geloof beantwoordt”.*

Toen God die laatste genadetijd gaf, die 120 jaar, luidde Hij die tijd in door een Godsspraak te geven aan Zijn trouwe, gelovige dienstknecht Noach. Door het geloof heeft Noach, gehoorzaam aan die Godsspraak, de ark gebouwd, waarvoor God hem nauwkeurig de maten opgaf en ook het materiaal en de indeling. Dat begon dus met een Godsspraak.

Ik wil u er nu op wijzen, dat er in de tweede helft van 19^e eeuw een bijzondere Godsspraak is gekomen, waarvan wij geen datum kunnen bepalen, zeker ook niet, omdat we niet weten of God aan de mensen nu weer, een tijdperk van 120 jaar zal geven.

Maar in de tweede helft van de negentiende eeuw is er een bijzondere periode aangebroken, die zal eindigen op de dag die wij verwachten. In Gen. 6:3 hebben we gelezen: *“En de Here zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben”.*

Het is Gods Geest, die de mens wil overtuigen van zonde, van gerechtigheid en van oordeel. Het is Gods Geest, die de mens dringt om zich door Hem te laten leiden en zo behouden te worden. Maar op een gegeven ogenblik zegt God, trek Ik Mijn Geest van genade terug en dan zal er een geest van gericht komen.

In de negentiende eeuw was er een verstarring gekomen over het officiële Christendom. Wij kunnen dat ook herkennen aan de hand van de profetische zendbrieven aan de zeven Gemeenten in het boek Openbaring en uit de geschiedenis die achter ons ligt. (lees de studie: de zeven zendschrijven)

Aan de ene kant, had Thyatira zich ontwikkeld tot de grote Rooms Katholieke en Grieks Katholieke kerken met de leer van de maagd Izébel, die haar dienstknechten afgodenoffers deed eten.

De Heer moet daar al het oordeel over uitspreken, n.l. dat Hij die Gemeente in de Grote Verdrukking zal brengen. Hij zal haar op het ziekbed brengen en allen ombrengen, die overspel met haar gepleegd hebben.

Naast haar zien we de Gemeente van Sardes, waarin we de kerk der reformatie vinden, die wel rechtzinnig was. Maar de Heer heeft tegen haar, dat zij in naam wel leeft, maar in werkelijkheid dood is. God had in Zijn trouw, reformatoren gegeven, die de rechtvaardiging door het geloof predikten, naar de Schriften.

Die opwekking is evenwel niet lang gebleven, het zette niet door, maar verstarde weer in allerlei namen van reformatische kerken en de Heer moet zeggen: *“en weet dat u de naam hebt dat u leeft, maar u bent dood. Bedenk dan hoe u het hebt ontvangen en gehoord, en houd het vast en bekeer u”*.

En dan zien we ook nog de Laodisea gemeente, waar de Heer o.a. tegen zegt: *“Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen”*.

Zo ziet het officiële Christendom er uit. Gelukkig had de Heer ook in die tijd enkelen die getrouw bleven. Het ging bergafwaarts, maar dan gaat God op een bijzondere wijze met Zijn Geest werken en ontketent buiten de kerken om, opwekkingsbewegingen. Hij gaf predikers - wie kent ze niet - bijzondere mannen Gods, die in die dagen optraden.

God gaf ze overal, in Amerika, Engeland, Duitsland. Bedenk maar eens aan een generaal Booth. Het was een godsspraak: *“Ontwaak, u die slaapt, en staat op uit de doden en Christus zal over u lichten”!*

Het was een waarschuwing om niet te blijven leven bij een uiterlijk rechtzinnige vorm, maar veranderd te worden, vernieuwd van hart, van geest en van zin. Alleen een wedergeboorte kan ons redden, waardoor wij het getuigenis in ons krijgen, in ons hart; we ontvangen Gods Geest, de Geest van het Zoonschap, door welke wij roepen *“Abba, Vader”*.

Die Geest immers getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn! Overal gaf God opwekkingen. De werking van Gods Geest drong om nog velen toe te voegen en bij die opwekkingen gaf God ook weer in 't bijzonder de Maranatha boodschap, die zo lang in vergetelheid was geweest.

Misschien zijn er onder u, nog mensen, die nog weten dat ook Br. Johannes de Heer naar Wales reisde en daar de opdracht kreeg om met die boodschap naar Nederland terug te keren en daar zelf ook te gaan evangeliseren.

Dat begon in Rotterdam. Velen kwamen en bekeerden zich. Zo hebben we het ook gezien bij het eerste vuur van het Leger des Heils, al werd dat officieel miskend en tegengewerkt door de reformatische kerk (Sardes), die in zijn doodslaap wilde blijven. Maar vele duizenden kwamen tot bekering; Gods Geest werkte met kracht en daarbij werd in het bijzonder steeds de Maranatha boodschap gehoord.

Het was een oproep voor de tijd, dat de zendbrief aan Filadelfia zijn aanvang nam: *“want u hebt weinig kracht ...”*.

Echter een heel groot deel van die opwekking kwamen na verloop van tijd in verval en werden zo de Laodicea gemeente. Elke keer laat de Bijbel een opleving zien voor een korte tijd. En daarna treedt de afval met een enorme snelheid in.

U weet, dat Filadelfia er zal zijn (naar het Woord van de Heer, wederom een heilig overblijfsel) bij de afsluiting van deze genade periode, want aan die Gemeente wordt die wonderbare belofte gegeven, die u in geen enkel ander zendschrijven vindt. Openb. 3:10: *“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen”*.

Het is de Gemeente, die uitziet naar Hem, die Hem verwacht als haar komende Hemel Bruidegom, die ook ons vernederd lichaam zal verlossen en gelijkvormig doen worden aan Zijn verheerlijkt Lichaam.

Aan het einde van vers 10 staat dan nog: *“om te verzoeken hen, die op de aarde wonen”*. Hen, voor wie die aarde alles is, betekent dat.

Daar wil ik u even bij bepalen, hoe er in deze dagen een parallel te trekken is, met de dagen van Noach, tot in de details. Wat zegt de Here Jezus? Kijken we naar Matth. 24:37. *“Want zoals het was in de dagen van Noach, zo zal de komst van de Zoon des mensen zijn”*.

In Lucas 17 staat: *“En gelijk het geschiedde in de dagen van Noach “ en even verder “Op dezelfde wijze als het geschiedde in de dagen van Lot”*. De Heer belicht als het ware, twee kanten van het innerlijke leven van die tijd.

Hoe waren die mensen dan? In Gen. 5 zegt God het duidelijk. De mensen, die de aarde bevolkten vlak voor de zondvloed, leefden naar de lusten van hun ogen en de begeerlijkheden van de wereld. Zij weigerden de tucht en de leiding van Gods Geest te aanvaarden en wilden de baas zijn over hun eigen leven. Zij hadden nergens anders oog voor, dan voor wereldse zaken en vleselijke lusten.

Dat komt ook duidelijk uit in wat de Heer zegt in Luc. 17: *“zij aten, zij dronken, zij huwden, en zij werden ten huwelijk genomen”*. Dat zijn normale zaken, maar dat geslacht leefde nergens anders voor, dan om te eten, te drinken, te huwen en ten huwelijk genomen te worden.

Let u vooral op dat *“genomen”*. Dat lezen we ook in Gen. 6:2. *“zagen de zonen Gods (de gevallen engelen), dat de dochters der mensen schoon waren, en zij namen zich daaruit vrouwen, wie zij maar verkozen”*. Zij trouwden en een week later namen zij weer een ander; er was polygamie, zij hadden twee, drie of nog meer vrouwen, net zoveel als zij maar wilden. Zij leefden alleen maar naar het vlees: eten, drinken en sex.

In onze tijd is daar ook weer alles op gericht; de mensen willen zich door Gods Geest niet meer laten gezeggen. En dat zegt ook de Here Jezus in de zendbrief aan Filadelfia, *“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen”*, d.w.z. die aan de aarde gebonden zijn, waarvan de god is, hun buik, hen die geworteld zijn in deze wereld.

Daarom is het enkel Gods genade en Zijn goedheid, dat Hij nog opwekkingen heeft gegeven, opdat er nog een oogst kon worden binnengehaald. Maar steeds minder kan Gods Geest de mens nog tot verbreking brengen; het is alsof we aan de afsluiting zijn gekomen en de deur elk ogenblik kan worden gesloten. Het gaat er nu om, of wij getrouw zijn tot het einde.

In Gen. 7:1 lezen we het bevel van God, nadat de 120 jaar verstreken zijn: *“En de Here zeide tot Noach: Ga in de ark, gij en geheel uw huis, want u heb Ik in dit geslacht voor mijn aangezicht rechtvaardig bevonden”*.

Vers 4: *“Want over nog zeven dagen zal Ik het op de aarde veertig dagen en veertig nachten doen regenen, en Ik zal alles wat bestaat, hetgeen Ik gemaakt heb, van de aardbodem verdelgen”*.

Vers 10: *“Na zeven dagen kwamen de wateren van de vloed over de aarde”*.

Vers 16b: *“en de Here sloot de deur achter hem”*.

Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn in de dagen waarin wij leven. Ook dan zal Hij de deur sluiten. U kunt dat lezen in Matth. 25:10 *“Doch terwijl ze heengingen om te kopen, kwam de bruidegom, en die gereed waren, gingen met hem de bruiloftszaal binnen, en de deur werd gesloten”*.

Alle tien maagden hadden de lamp, de Bijbel, Gods Woord. Maar de dwaze maagden hadden geen olie genoeg; toen hun lampen leeg gebrand waren, hadden ze geen reserve olie, zoals de wijze maagden, die het leven van Gods Geest hadden. Deze wereld moet de gerichtspriodes doormaken en dan kloppen ze op de deur en roepen: *“Heer, doe ons open”!*

De Here Jezus waarschuwt in Luc. 13:23-25 ook zo nadrukkelijk: *“En iemand zeide tot Hem: Here, zijn het weinigen, die behouden worden? Hij zeide tot hen: Strijdt om in te gaan door de enge poort, want velen, zeg Ik u, zullen trachten in te gaan, doch het niet kunnen. Van het ogenblik af, dat de heer des*

huizen is opgestaan en de deur gesloten heeft, zult gij beginnen buiten te staan en aan de deur te kloppen, zeggende: Here, doe ons open, en Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik weet niet, vanwaar gij zijt”.

Wanneer? Dat slaat niet zozeer op de tijd dat de deur open staat, als wel op het ogenblik dat de Heer des Huizes is opgestaan en de deur heeft gesloten. Ja, de deur is nog open. Vers 25: *“Van het ogenblik af, dat de heer des huizes is opgestaan en de deur gesloten heeft, zult gij beginnen buiten te staan en aan de deur te kloppen, zeggende: Here, doe ons open, en Hij zal antwoorden en tot u zeggen: Ik weet niet, vanwaar gij zijt. Dan zult gij beginnen te zeggen: Wij hebben voor uw ogen gegeten en gedronken en in onze straten hebt Gij geleerd”.*

Ik weet geen datum, waarmee God rekt, die weet niemand dan de Vader alleen, maar wij zien voor onze ogen, dat de tijd ten einde loopt. Het is de laatste genadetijd, de grote dag, waarnaar wij uitzien, is spoedig daar. Laten we God danken, dat Hij nog lankmoedig is.

Wie is toch die Filadelfia gemeente uit Openb. 3? Het zijn die mensen, die gehoor hebben gegeven aan de oproep van God en aan de drang van Gods Geest, om zich te bekeren en er ernst mee te maken.

Het is die Gemeente, die gekomen is zowel uit Thyatira als uit Sardes en die niet afzwakte en Laodicea werden maar natuurlijk ook van daarbuiten, deze gemeenten en die het kenmerk heeft van Openb. 3:8. *“Ik weet uw werken: zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven, die niemand kan sluiten; want gij hebt kleine kracht, maar gij hebt mijn woord bewaard en mijn naam niet verloochend”.*

Het zijn zij, die leven bij het levende Woord en bovenal bij de Naam, dat is bij de levende Heer; niet met een theoretische Christus of met een Christus uit het verleden, die ver weg in de hemel is. De Gemeente van Filadelfia leeft bij de werkelijkheid; zij kent Hem als een realiteit, zoals Hij ook aan de Zijnen beloofd heeft *“Ik ben met u al de dagen, tot aan de voleinding der wereld”.* Is daar ook maar een enkele dag van uitgezonderd?

Aan deze Gemeente geeft Jezus ook nog een extra bemoediging: *“Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen”.*

Juist aan deze Gemeente geeft de Here Jezus: *“Die de sleutel van David heeft, Die opent en niemand sluit, en Hij sluit en niemand opent”.* Aan haar geeft Jezus een geopende deur, om in te gaan in dat Vaderhuis met de vele woningen. Zoals Noach met de zijnen de deur binnen ging op de dag, dat God had bepaald en God de deur achter hen sloot, zo zal het ook zijn op de dag, die spoedig komt voor hen, die de dringende stem van Gods Geest hebben verstaan en zich hebben bekeerd en aan Christus zich hebben overgegeven met hart en ziel.

Noach en de zijnen hebben niets van de hele catastrofe gezien; er was in de ark alleen een venster naar boven, naar de hemel. God spaarde hen voor dat vreselijke.

Er zijn de laatste honderd jaar veel bijzondere dingen gebeurd en ze gebeuren ook heden nog; tekenen, die erop wijzen dat we in de laatste dagen zijn. Maar de vijand zit ook niet stil en is ook al tientallen jaren bezig Gods Woord te ondergraven.

Natuurlijk begon het, met het ontkennen van de zondvloed. Als de Here Jezus daarnaar verwijst, zouden de mensen eens tot bezinning kunnen komen! Dus geen zondvloed maar wel een evolutie theorie, waarmee onze kinderen al op de lagere school mee vergiftigd worden. De geleerden maken een geologische tijdsindeling van zovele miljoenen jaren.

Wat er in de tegenwoordige tijd in de schoolboeken geleerd wordt als vaststaand feit, is satanisch en bewuste leugen, want alleen Gods Woord is waarachtig, de schepping is waarachtig en de zondvloed was er.

Er zijn gelukkig geleerden, die zich niet laten misleiden en die met bewijzen van de zondvloed komen.

God laat niet met zich spotten en heeft juist ook in de laatste tientallen jaren door opgravingen o.a. getuigenis gegeven van het feit, dat de zondvloed er was en dat we vandaag in een wereld leven, die nog als even zovele bewijzen, brokstukken bewaart van dat gericht.

Ook aardbevingen zijn nog het gevolg van deze vreselijke catastrofe, deze ontzettende watervloed, die God over de aarde deed komen. Nu gaan de geleerden een zgn. hypotheseleer opbouwen; dat is geen leer maar een dwaalleer, die de mens ingeprent en voorgeschoteld wordt in boeken.

Ook op de televisie kan men over deze theorieën horen en zien, waarvan Paulus zegt: het zijn drogredenen. Het is de zgn. wijsbegeerte van de mens, de filosofie, die in het bijzonder het boek Genesis loochent en het zondvloed gebeuren als een fabel wil aandienen.

Daarmee ontoren zij God als de Schepper en weigeren ze in Zijn Woord te geloven. Zij maken ook de Here Jezus, die over de zondvloed gesproken heeft, tot leugenaar. Het wordt hoog tijd, dat Gods kinderen zich dat meer en meer bewust worden en er tegen zich wapenen.

De jonge David kwam alleen te staan tegenover een reus. Die reus had Zijn God bespot en Gods volk bespot en hij bespote David; *"Ik zal je vlees aan de gieren geven"*. *"Dat is goed, zei David, maar jij komt met je zwaard en je schild, terwijl ik kom in de Naam van mijn God, de God van Israël en Hij zal jou in mijn hand geven"*.

U weet hoe het afliep. Met een weggeslingerde steen velde hij de reus en met diens eigen zwaard onthoofde hij hem. Zo moeten wij in deze tijd, gewapend met het zwaard van Gods Woord, staan tegenover hen, die onze God belasteren en onze kinderen vergiftigen met hun leugens.

Denkt u eraan: Noach ging niet alleen in de ark: door het geloof in Zijn God nam hij zijn hele huisgezin mee en samen werden zij gered. DOOR HET GELOOF! De Here doet het ons verstaan.

We hebben reeds gehoord hoe Noach met de zijnen in de ark ging. De Here Jezus zegt: *"En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen"*. Die dagen zullen eindigen met de grote dag van de Zoon, die wij verwachten.

We hebben gezien hoe bijzonder die laatste 120 jaar waren, die God nog gaf als laatste genade tijdperk, als oproep tot bekering voor de vloed kwam. Die 120 jaar begonnen, toen God zich in een godsspraak wendde tot de wereld van voor de zondvloed en tijdens die 120 jaar moest Noach die ark toebereiden.

We vinden nergens in de Schrift, dat God ook nu weer een laatste 120 jaar zal geven, waarmee Hij deze genadebedeling zal afsluiten, maar het ligt er wel in verborgen. Ik heb al gewezen op het merkwaardige feit, hoe er in de tweede helft van de 19e eeuw een bijzondere godsspraak is uitgegaan naar de gehele wereld.

De godsspraak in de dagen van Noach ging via Noach naar de mensen. Hij was immers een prediker der gerechtigheid en moest ook de ark bouwen voor de ogen van de toenmalige wereld. Die Godsspraak ging uit naar de ganse wereldbevolking van toen.

God richtte in de tweede helft van 1800, opnieuw een bijzondere Godsspraak tot de gehele wereld, om te laten weten, dat we in de dagen van de Zoon des mensen gekomen waren.

Allereerst verwekte God door Zijn Heilige Geest bijzondere predikers, mannen Gods, vervuld met de Heilige Geest, die door middel van het oude en Nieuwe Testament hun boodschap moesten richten tot het Christendom, dat ook toen al lauw en traag en zich in een afvallige staat bevond.

Maar niet alleen tot de officiële Christelijke kerk richtte God Zich, ook tot velen in de wereld. Hij gebruikte die predikers in grote evangelisatie bijeenkomsten, in kerken, grote gebouwen en ook in tent samenkomsten. God verwekte hen in vele delen van de wereld; in Duitsland, Engeland, Amerika, Scandinavië en ook hier in Nederland.

Deze mannen brachten ook in 't bijzonder de Maranatha boodschap, die zoveel jaren niet meer gepredikt was. Zo werd de wederkomst van de Heer gepredikt, maar ook het herstel van het volk Israël.

Uit deze opwekkingsbewegingen zijn vele levende Christen gemeenschappen ontstaan van wedergeboren Christenen, die tot een doorbraak, een beslissing voor Jezus Christus gekomen waren en vervuld waren met de Heilige Geest. Zij kwamen uit de Rooms katholieke kerk en ook uit de reformatorische kerken.

Profetisch kunnen we dat vinden in het boek Openbaring onder de zendbrieven aan Thyatira en Sardes. Zo ontstond de Filadelfia Gemeente, die wel kleine kracht heeft, waarvan de Heer zegt: *"want u hebt weinig kracht en toch hebt u Mijn Woord in acht genomen en Mijn Naam niet verloochend"*.

Die Christenen gingen weer leven door de Persoon van de Here Jezus, want dat betekent die "Naam"; en zij gingen Hem ook weer verwachten. NBG vertaling: *"Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal Ik ook u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde woont"*.

Die zich vastklampen aan die aarde en daar hun eeuwig huis willen maken, zonder God. Voor die, voor de verzoeking bewaarde Gemeente, heeft de Heer een geopende deur gegeven, in tegenstelling tot de wereld, die Hem niet aanvaardt, want die zal straks een gesloten deur vinden, zoals het was in de dagen van Noach.

Noach en de zijnen hadden een geopende deur tot behoud, een deur naar een vernieuwde aarde; maar de anderen, die niet hadden willen luisteren, vonden de deur gesloten. Zo zal het ook nu zijn.

Maar God heeft niet alleen de Gemeente op het oog, ook aan de wereld geeft hij die genadeperiode nog en die wereld bestaat thans uit drie groepen: Christenen, Joden en heidenen, zoals we dat ook vinden in de Corinthse brief. God wendde Zich door Zijn Heilige Geest niet alleen tot de Gemeente en tot de lauwe kerken, maar Hij wendde Zich ook tot Israël.

Hij gebruikte Joden voor het orthodoxe Jodendom, maar alleen vanuit het Oude Testament, het Nieuwe aanvaardden zij nog niet. De aanleiding was een bloedige progrom in Damascus in 1840 en ook vlak daarop in Rusland onder de tsaar.

Toen begon Gods Geest bijzonder te werken in orthodoxe Joodse rabbi's, die de Joden gingen voorbereiden op de alya, dat is de terugkeer naar het beloofde land, en op de komst van de Messias. God gebruikte bijzondere rabbi's, die nieuw licht kregen, wier ogen opengingen voor de Joodse zaak; en dat was alles door Gods Geest.

Ik noem u er een paar van: de bekende rabbi Kalisher, die in 1860 optrad en met kracht ging prediken en het orthodoxe Jodendom duidelijk maakte, dat de terugkeer naar het beloofd land reeds trapsgewijs moest gaan plaatsvinden voor de komst van de Messias.

Hij verkondigde duidelijk, dat er een langzame terugkeer moest komen, die voorzeggd was door de profeten in het Oude Testament en die noodzakelijkerwijs moest voorafgaan aan de komst van de Messias.

Dat was een nieuw gezichtspunt en van toen af begon er een eerste terugkeer van Joden plaats te vinden naar het land, dat toen onder Turkse overheersing was.

De tweede bekende rabbijn was rabbi Alkalai. Onder de orthodoxe Joden heerste de gedachte, dat het opstand tegen de Allerhoogste zou betekenen als zij, voordat de Messias gekomen was, naar het beloofd land zouden terugkeren. Deze rabbi maakte hen duidelijk, dat het geen opstand was, maar een noodzakelijk voorspel voor de komst van de Messias.

Zo begon Gods Geest te werken en kwam er een eerste terugkeer van Joden naar het land.

Tegelijkertijd begon Gods Geest ook te werken door de Christenen, om ervoor te bidden en eraan mee te werken, dat Israël naar zijn land kon terugkeren. Allereerst was daar de bekende Christenschrijver Laurens Olifant. Hij heeft op dit gebied veel gedaan, is o.a. ook naar de sultan van Turkije geweest om hem te verzoeken om het land open te zetten voor een Joods nationaal tehuis.

De tweede bekende Christen in die dagen was de stichter van het Rode Kruis, Jean Henri Dunant. Hij was een Christen Zionist en heeft enorm veel gedaan om de Joden weer terug te kunnen laten gaan naar hun land. Ziet u hoe Gods Geest ging werken?

Ook wekte God in die tijd verschillende rijke Joden op, die het in hun hart kregen om vele miljoenen beschikbaar te stellen om land in Kana te kopen, teneinde arme, vervolgde Joden mogelijk te maken land te gaan ontginnen en nederzettingen te bouwen. Ik noem er u twee: Sir Montes Montefiore en baron Rothschild. In 1901 werd het Joods nationale fonds gesticht.

Maar God werkte verder; er zou een tweede grotere terugkeer van Joden gaan komen na 1904. De aanleiding daartoe was de zgn. Dreyfus affaire. Een bekende Jood, officier in het Franse leger werd beschuldigd van hoogverraad. Hij werd in 1894 verbannen naar duivelseiland en pas in 1906 gerehabiliteerd, omdat hij onschuldig was.

Dit geval hield een jonge Jood bezig, Theodor Herzl uit Wenen en hij werd de stichter van de nieuwe zionistische beweging. Hij riep in 1897 het eerste zionistische congres samen in Basel, waar zo'n 198 Joden uit alle landen samenkwamen.

Onder hen bevond zich ook een Messiasbelijder, een Christen Jood, Samuel Schor, die daar het besluit nam, om door middel van de zionistische beweging het Joodse volk te doen terugkeren naar het land der vaders.

In de 120 jaar van Noach moest de ark worden toebereid; nu, in deze eindtijd, werkt God weer over de gehele wereld in Christenen en Joden en ongelovigen. Want ook nu, moet de ark worden toebereid; de gemeente. Die gemeente moet worden toebereid om straks, verenigd met Hem, over het Messiaanse rijk te regeren.

Het Joodse volk moet worden toebereid om terug te keren naar het land, om gereed te zijn als de Heer komt. En ook de volkeren moeten worden klaargemaakt.

In die dagen probeerden welwillende mensen aan het volk Israël land te geven op andere plaatsen in de wereld, o.a. in Afrika. Maar op het vijfde zionistische congres werd met algemene stemmen aangenomen, dat alleen het land der vaders, het land dat God aan Abraham, Isaäk en Jacob en de twaalf stammen gezworen had te geven, alleen hun land was.

In de congreszaal hing een groot spandoek, waarop vers 5 van Ps. 137 stond: *“Als ik u vergeet, Jeruzalem, laat dan mijn rechterhand zichzelf vergeten”*. De Nederlandse gezant Nederbragt, was in die dagen consul in Palestina en hij heeft toen dat boek geschreven *“Indien ik u vergeet, o Jeruzalem”*. Hij was van gereformeerde huize maar kwam in Kanaän tot een volkomen nieuw inzicht en heeft gezien hoe God ook in Israël aan het werk was.

Herzl stierf jong door het harde werken wat hij had gedaan, maar zijn werk kreeg vrucht, want na 1904 begon de tweede alya, een grote terugkeer naar het Joodse land.

Tenslotte richtte God ook een Godsspraak tot de volkeren, maar die erkenden Zijn Woord niet. Daarom richt God die Godsspraak niet direct door de Bijbel, maar door middel van ontdekkingen, die de geleerden in 't bijzonder na 1850 deden; een sprake Gods in de schepping.

Ziet u maar eens hoe de Bijbel dit aanduidt. We weten uit Matth. 2:1-2 dat, toen de Here Jezus geboren was, er wijzen (geleerden) uit het Oosten kwamen. Zij hadden het Oude Testament niet. Israël had kunnen weten, dat er in de profeten geschreven stond: *“En u, Bethlehem Efratha”* (Micha 5).

Maar deze wijzen hadden de Schrift niet; zij hadden evenwel Zijn ster gezien, ze waren sterrenwichelaars en door die sprake richtte God zich toen tot de heiden wereld, en dat doet Hij vandaag nog. De ster van Bethlehem was een conjunctie van planeten op 1 lijn, vandaar de krachtige uitstraling. 30 Jaar later kwam de Heer Jezus openbaar.

In 1982 was er wederom een conjunctie van negen planeten op 1 lijn. Zou het kunnen dat 30 jaar later de antichrist openbaar komt? Satan is namelijk de grote na-aper van God. En het Woord spreekt hier ook van. Mozes spreekt hiervan ook in Deutr. 4:19. *“en dat gij ook uw ogen niet opslaat naar de hemel, en de zon, de maan en de sterren, het gehele heer des hemels, aanziet en u laat verleiden u voor die neer te buigen en hen te dienen, die de Here, uw God, heeft toebedeeld aan alle volken onder de ganse hemel”*.

Dat zijn de heidenen en zij kunnen daardoor een godsspraak ontvangen. Toen de Here Jezus Zijn intocht hield in Jeruzalem en de scharen Hem toejuichten en God loofden, vermaande de schriftgeleerden Hem, maar Jezus antwoordde: *“Indien deze zwegen, zouden de stenen roepen”*.

Helaas, veel schriftgeleerden, ook in onze tijd, hebben dit niet van de kansel verkondigd, maar God geeft toch door middel van de heidenen een godsspraak en de stenen, die de geologen opgraven, gaan roepen. Zij spreken de taal van de zondvloed over de gehele wereld, ook al willen zij het ontkennen.

We gaan enkele dingen nader bekijken, die de Heer de vorige eeuw heeft gedaan. In de eerste plaats werd de ark van Noach steeds opnieuw gesignaleerd, alsof God daardoor wilde waarschuwen. Hij zit werkelijk vast op de Ararat (zoals de Bijbel ook vermeld) op 5000 meter hoogte, op een gletsjer, een soort zadel.

Er werden expedities heengezonden en God zorgde ervoor, dat door het wegsmelten van de sneeuw, de ark zo nu en dan zichtbaar werd en dat de wereld dit door de nieuwsberichten te weten kwam. Er werden in de eerste wereldoorlog door een Russische vlieger foto's van genomen en tijdens de tweede wereldoorlog weer, ondanks alle verzet.

Want men wil dat liever in de doofpot stoppen. Men wil het loochenen en God voor leugenaar uitmaken en de zondvloed tot een fabeltje maken. Maar God zorgt ervoor, dat de wereld het kan horen.

Verder kwam er een godsspraak, doordat geleerden en taalkundigen van vele volken, met het verrassende bericht kwamen, dat onder alle volken der wereld nog overleveringen bestaan van het zondvloedverhaal. De oorspronkelijke bewoners van de Polynesische Archipel, de volken van Afrika, China, Japan, maar ook de volken van het hoge Noorden, de Eskimo's en de Laplanders, zonder uitzondering hebben zij het zondvloedverhaal. Dat zit er als het ware in als een schrik.

Die overleveringen wijken hier en daar wel iets af van het Bijbelse verhaal, maar de hoofdlijnen zijn gelijk, te weten dat de goden vertoornd waren om de ongerechtigheden der mensen en toen de hele mensheid deden omkomen op enkele na, die ontkwamen op een vlot of schip. Het komt op hetzelfde neer, eensluidend, een sprake Gods.

Er kwamen ook geleerden, die teksten vonden in oude talen, in spijkerschrift en hiëroglfen en ook vonden ze daar nauwkeurig beschreven het verhaal van de zondvloed. Ook bij opgravingen in 1845 in het puin van Ninevé, de hoofdstad van het oude Assyrische rijk, vond men op kleitabletten in de bibliotheek van koning Assurbanipal het Gilgamesj epos, dat is een uitvoerig Babylonisch verhaal van de zondvloed.

Het is zo frappant eensluidend met wat Mozes op schrift moest stellen in Genesis, dat zelfs de raaf en de duif, die naar buiten werden gelaten, niet ontbraken. In 1872 werd het vertaald en voor publicatie vrij gegeven. Ziet u in welke tijd wij zijn gekomen?

Nog sterker; men vond bij de opgravingen en ontcijfering van deze oude talen, dat niet alleen het oude Egypte verkondigde dat er tien koningen geregeerd hebben vanaf de schepping der wereld, maar dat bij de tiende (Noach dus) de zondvloed kwam, gelijkloidend dus met wat Mozes heeft neergeschreven.

In het Oude China was er een zelfde overlevering, n.l. dat er tien grote Chinese vorsten waren; de eerste is de vader van alle mensen en bij de tiende kwam de grote zondvloed.

Ondanks deze onomstotelijke bewijzen zien we, hoe satan de wereld en vooral het verstand van geleerden verduistert, zodat ze dit alles moedwillig opzij schuiven en in plaats daarvan andere valse theorieën gaan verkondigen.

Er is nog iets belangrijks: de opgravingen bij de oude stad Ur, waar Abraham vandaan kwam. Men trof daar verschillende, opeenvolgende beschavingen aan, totdat men op een dikke kleilaag stootte van twee en een halve meter dikte, duidelijk door water aangeslibd.

Toen men daar doorheen was, vond men een laatste beschaving, die veel hoger stond dan die andere beschavingen wat betreft kunstvoorwerpen, van volken voor de zondvloed. De oude puinhopen van Susa brachten hetzelfde aan het licht, alleen was de laag klei daar maar anderhalve meter dik. Ook de stenen roepen: de fossielen, waaraan men ziet hoe eens de aarde een subtropisch klimaat heeft gehad. God heeft een sprake gegeven, duidelijk en klaar, maar het mensdom wijst die af tot zijn eigen verderf.

Nu nog iets over Noach, die met de zijnen ontkwam. Gen. 6:9. *“Dit is de geschiedenis van Noach. Noach was onder zijn tijdgenoten een rechtvaardig en onberispelijk man; Noach wandelde met God”*.

Ik hoop, dat dit ook uw geschiedenis gaat worden, in die zin, dat u net zo'n gelovige bent. Noach was onder zijn tijdgenoten rechtvaardig en onberispelijk. Hoe was hij rechtvaardig? Door het geloof alleen.

Hebr. 11:7. *“Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin; en door dat (geloof) heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden der gerechtigheid, die aan het geloof beantwoordt”*.

Maar welk geloof? Noach had een godsspraak ontvangen over iets, wat nog niet gezien werd. Noach geloofde God op Zijn woord; dat geloof had Noach!

God zei, dat Hij een zondvloed zou brengen, water, stromende regen. De wereld had toen nog nooit regen gezien; er was een heel andere atmosfeer op de aarde. Men kende geen bittere koude, geen tropische hitte; er waren geen polen. Gen. 2:6 zegt: *“maar een damp steeg op uit de aarde en bevochtigde de gehele aardbodem”*. Regen was voor de mens van toen, een onbekend begrip, laat staan slagregen.

Maar het bleef niet bij een slagregen van veertig dagen, ook de *“kolken der grote waterdiepte braken open”*. Maar Noach geloofde God op Zijn woord, zonder dat hij er iets van zag.

En het geloof van Noach was niet alleen een onvoorwaardelijk geloof aan Gods Woord en een zich daaraan toevertrouwen, maar hij zag niet, maar geloofde toch.

De Here Jezus zegt in Joh. 20:29. *“Zalig zij, die niet gezien hebben en toch geloven”*. Wat hield dat geloof van Noach nog verder in?

Hebr. 11:7. *“Door het geloof heeft Noach, nadat hij een godsspraak ontvangen had over iets, dat nog niet gezien werd, eerbiedig de ark toebereid tot redding van zijn huisgezin”*. Noach's geloof was een diepe eerbied voor God, dat gaf hij te kennen door precies te doen wat God hem gezegd had. Hij had eerbied voor Gods woord en daarmee eren wij God. We kunnen wel zeggen dat wij God eren, maar als wij niet doen naar dat Woord, dan zijn wij leugenaars.

Toen Noach alle gegevens voor de bouw van de ark van God ontving, zullen er best vragen gerezen zijn, want hij was geen scheepsbouwer. Na de zondvloed werd hij landbouwer, wat hij voor de zondvloed geweest is weten we niet. Maar laten we goed begrijpen, dat hij leefde in een tijd met een zeer hoge beschaving en vol weelde.

Toen God hem maten, materiaal en werkwijze had opgegeven, staat er: *"En Noach deed het geheel, zoals God het hem geboden had"*.

Niet voor een klein deel of voor een groot deel, neen, geheel! Het Hebreeuwse woord voor "ark" is "teba" en dat betekent letterlijk "het woord". O, dat ook wij toch geheel doen naar Gods Woord!

Het geloof van Noach vinden we ook hierin, dat hij zijn leven en al zijn bezittingen opgaf. Heeft u daar wel eens over nagedacht? Hij gaf zijn leven en alles wat hij had (en dat was zeker niet weinig) op om in de ark te gaan.

Dat is het geloof van de rechtvaardige, het geloof ook van een Abraham *"Ga uit uw land, naar het land dat Ik u wijzen zal"* en Abraham ging en werd een vreemdeling en bijwoner; hij verwachtte de stad met fundamenten, die God hem geven zou.

Noach deed hetzelfde; hij verliet alles om in te gaan. Waarin? Het Woord "teba" wordt ook gebruikt voor "kist". Het wordt o.a. ook gebruikt als aanduiding voor het biezen mandje, waarin Mozes bleef drijven en niet in de Nijl verdronk. Dat was ook een "teba".

Noach gaf alles op, om als het ware in een kist te gaan. Noach had een geloof, dat zijn eigen leven opgaf om de dood in God te verkiezen, die tenslotte tot het leven zou leiden.

In Hebr. 11:7 leest u *"Door het geloof heeft Noach, toen hij een aanwijzing van God ontvangen had van de dingen die nog niet te zien waren, uit ontzag voor God de ark gebouwd, tot redding van zijn gezin. Daardoor heeft hij de wereld veroordeeld en is hij een erfgenaam geworden van de rechtvaardigheid die overeenkomstig het geloof is"*.

Met zijn verstand heeft Noach beslist niet alles begrepen van alles wat God hem opdroeg, dat kon hij ook niet, want hij kende de krachten niet, die God ging ontketenen. Die waren verschrikkelijk, want zij veroorzaakten het tegenover gestelde van wat God deed op de tweede en de derde herscheppingsdag.

De aardkorst, die de continenten droeg zakte naar beneden in het diepste der aarde; en de aardkorst, die de oceanen droeg kwam omhoog. Toen sloeg alles ondersteboven en kwam alles onder water.

Nu komen er ook weer aardbevingen en rampen, we horen er geregeld van, nu hier en dan daar, laatst nog de tsunamie, met vloedgolven, de één nog erger dan de andere, maar zonder zondvloed. Geloof maar, dat de mensen Noach en de zijnen bespot hebben, maar voor Noach met zijn levend geloof, was ieder balk, iedere plank en iedere houtkrul een levend getuigenis van zijn geloof in God.

En dat werd het meer en meer, naarmate de voltooiing van de ark naderde en de 120 jaar verstreken en de dieren kwamen. Toen ging de deur dicht.

Is het niet net zo in deze eindtijd? Heeft God de laatste eeuw niet op allerlei manieren gewaarschuwd, beseffen we wel goed dat momenteel de polen aan het smelten zijn? Verstaan we wel de Godsspraak, die tot de wereld wordt gericht? Israël wordt hersteld, het volk wordt klaargemaakt voor het land en voor zijn Messias.

De Maranatha boodschap gaat uit, wel belachelijk gemaakt, ook door zgn. Christenen, die van alles aanvoeren om er maar onderuit te komen, maar wij zien in het Profetisch Woord, hoe het langzaam maar zeker naar het einde gaat. Gods tijd gaat door. Die in de hemel zetelt lacht. De Here spot met hen (Ps. 2:4).

Zijn wij ook zo'n getuige als Noach toen? In onze levenswandel en handel? Zijn onze woorden gelouterd, aangenaam, heilig of hebben we een taal, die niet verschilt met die van deze wereld?

Noach had een verwachtend geloof! Hij verwachtte een vernieuwde aarde naar de belofte van God. God had immers gezegd (Gen. 6:18): *"Maar met u zal Ik mijn verbond oprichten, en gij zult in de ark gaan, gij en uw zonen en uw vrouw en de vrouwen uwer zonen met u"*.

Over dat verwachtingsgeloof van Noach lezen we in Gen. 8:6: *“Na verloop van veertig dagen opende Noach het venster, dat hij in de ark gemaakt had”*. Noach had uitzicht naar boven.

Wij ook? Verwachten wij Hem? Is dat ons uitzicht? Wandelen wij op deze geloofsweg achter de Heer aan? Dan is de uitkomst zeker!

Gen. 8:8. *“Daarna liet hij een duif uit om te zien, of de wateren afgenomen waren van de aardbodem”*.

Vers 10. *“Toen wachtte hij nog zeven dagen en hij liet de duif weer uit de ark”*.

God stelde hem wel op de proef, hij moest nog wachten, maar de duif kwam terug met een takje en blad. In vers 12 lezen we dat hij nogmaals zeven dagen wachtte. Ja, we moeten geduld hebben. God laat ons wachten. Tevergeefs? Neen, Gods tijd staat vast. Vers 13b. *“daarop verwijderde Noach het luik van de ark, en hij zag uit, en zie, de aardbodem droogde op”*.

Het uitzicht wordt voor Noach steeds groter. Hadden wij ooit gedacht, dat de wereld nog zoveel bozer kon worden. Maar we weten, dat we dit alles mee moeten maken. Maar we blijven verwachten en uitzien, net als Noach.

Vers 15 en 16: *“En God sprak tot Noach: Ga uit de ark, gij en uw vrouw en uw zonen en de vrouwen uwer zonen met u”*. En zo betreden ze een nieuwe aarde. Dat was het geloof van Noach. En wat deed Noach het allereerst?

Gen. 8:20. *“En Noach bouwde een altaar voor de Here, en hij nam van al het reine vee en van al het reine gevogelte en bracht brandoffers op het altaar”*. Het eerste wat hij deed, was God een offer brengen. Noach had een geloof, waarin het altaar met het offer in het middelpunt stond; midden tussen God en hem. Zo zal het moeten zijn, ook met uw geloof.

Het is, zoals Paulus zegt in 1 Cor. 2:2. *“Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en die gekruisigd”*.

En door dat offer hebben we een vrije toegang tot God en brengen we God ook alle dank en lof en aanbedding. Gen 6:8. *“Maar Noach vond genade in de ogen van de HEERE”*.

Waarom? Omdat zijn geloofswandel met God was. Noach ontving daardoor genade van God, om aan het oordeel en aan het gericht te ontkomen en erfgenaam te worden van de wereld, die hij verwachtte. Wandelen wij ook op de geloofsweg achter de Heer aan? Dan is de uitkomst zeker.

Laten we met elkaar nogmaals lezen: Luc. 17:22-30. *“En Hij zei tegen de discipelen: Er zullen dagen komen dat u ernaar verlangen zult één van de dagen van de Zoon des mensen te zien, en u zult die niet zien. En zij zullen tegen u zeggen: Ziehier of ziedaar is Hij. Ga er niet heen en ga er niet achteraan. Want zoals de bliksem flitst van de ene plaats onder de hemel en naar de andere plaats onder de hemel licht, zo zal ook de Zoon des mensen zijn op Zijn dag. Eerst moet Hij echter veel lijden en verworpen worden door dit mensengeslacht. En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven tot op de dag waarop Noach de ark binnenging en de zondvloed kwam en hen allen om deed komen. Op dezelfde manier ook, zoals het gebeurde in de dagen van Lot: zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden. Op de dag echter waarop Lot uit Sodom wegging, regende het vuur en zwavel uit de hemel en bracht hen allen om. Evenzo zal het zijn op de dag waarop de Zoon des mensen geopenbaard zal worden”*.

De Christen Zionisten gingen net zoals de orthodoxe Joodse rabbi's pleiten voor het herstel van Israël. Ook aan de wereld werd door God veel bekend gemaakt, o.a. door de ontdekking van de ark van Noach.

Samen met andere gebeurtenissen rond het midden van de 19^e eeuw, werd het duidelijk dat de eindtijd ingeluid was. Deze godsspraak vond plaats om de mensen tot bekering op te roepen. God begint alles klaar te maken voor de wederkomst van de Heer.

Noach moest de ark toebereiden, nu wordt de gemeente toebereid voor de ontmoeting met de Here Jezus in de lucht.

Ook Israël moet nog tot het geloof in haar Heer gebracht worden. We zien de terugkeer naar het oude land, waar nu nog in ongeloof, verharding en verblinding gehandeld wordt. Straks zullen zij door gericht en oordeel heen tot geloof in hun Messias komen. Zij zullen dan zien in Wie zij gestoken hebben, wanneer Hij met de Zijnen wederkomt.

De satan bleef niet stilzitten toen hij begreep dat de eindtijd een aanvang had genomen. Hij wist wat dit betekende; zijn definitieve onttroning, zijn absolute val en het einde van zijn heersen over deze wereld. Hij ontketende toen een tweevoudige revolutie.

Allereerst was dit een geestelijke revolutie. De mensen werden door demonen en boze geesten geïnspireerd tot een verkeerd denken. Voor 1800 werd nog algemeen het zondvloed gebeuren als waarheid aangenomen, zowel door gelovigen als niet gelovigen. Maar toen de eindtijd aanbrak kwam er verandering in hun denken. Het nationalisme ontstond.

De revolutie in de politiek kwam tot uiting in het ontstaan van het socialisme en het communisme, ook veroorzaakt door het falen van de kerk en de Christenen, die het gebod om te zorgen voor wezen en weduwen en vreemden niet meer na kwamen.

De tweede revolutie vond plaats op het materiële vlak, namelijk de industriële revolutie, die de wereld naar een hoog conjunctuur voert. Daarnaast waren er enorme ontwikkelingen op het gebied van oorlogvoering. Alle hier genoemde ontwikkelingen zullen de wereld tot het eindgericht brengen.

Om dit duidelijk te maken wil ik u een kort overzicht geven van de geestelijke karaktertrekken van de wereld uit de dagen van Noach.

De Here Jezus zegt: *"Zoals de dagen van Noach waren, zo zal ook de komst van de Zoon des mensen zijn"*. Het tijdperk van voor de zondvloed begint met een heerlijke openbaring van Gods liefde en genade. De in zonde gevallen mens krijgt de geweldige belofte van het Vrouwenzaad. De Christus zou komen in het vlees om redding en verlossing te brengen aan het gevallen mensdom.

De in zonde gevallen mens wist dat hij des doods schuldig was, maar God brengt dan het doodsoordeel over een onschuldig dier. De vellen van het dier neemt God, om de naaktheid van Adam en Eva tijdelijk te bedekken.

Toen konden zij verder gaan in het geloof van de belofte van God. Gal. 4:4. *"Maar toen de volheid des tijds gekomen was, heeft God zijn Zoon uitgezonden, geboren uit een vrouw, geboren onder de wet"*. God vraagt van de mens om deze weg te gaan, de weg van Abel.

In het hedendaagse tijdperk is God begonnen met Zijn aller heerlijkste openbaring van liefde en genade; Jezus Christus gaf zijn leven op het kruis van Golgotha.

In de dagen van de zondeval zien we al gauw een geestelijke achteruitgang van het hele menselijke geslacht komen. God gaf nog wel predikers van de gerechtigheid, ook kort na de kruisdood van Christus in de apostelen.

Toch is in de loop van de tijd de geestelijke achteruitgang steeds duidelijker geworden. Ook de Christenen worden steeds meer gelijkvormig aan de wereld, net zoals de mensen in de dagen van Noach.

Een belangrijk punt is, dat aan het eind van het tijdperk van Noach een snelle ontwikkeling plaats vond van cultuur, kunst, wetenschap en techniek. Deze snelle ontwikkeling was mogelijk gemaakt door drie omstandigheden.

Ten eerste ten gevolge van de zeer hoge leeftijden van de mensen. Ze werden bijna 1000 jaar oud! We hoeven alleen maar te denken aan wat er gebeurt zou zijn als een Einstein 1000 jaar geworden was en al die jaren helder bleef.

In de tweede plaats was er de gunstige omstandigheid, dat het één volk was, met één spraak. Bovendien was het de oorspronkelijke taal, die een dieper inzicht gaf in het wezen van de dingen van Gods schepping.

Ten derde vond er een zeer snelle bevolkingsgroei plaats. Gen. 6:1. *"En het gebeurde, toen de mensen zich op de aardbodem begonnen te vermenigvuldigen"*. In deze tijd vinden we ook zo'n snelle bevolkingsgroei. Tussen 1830 en 1930 verdubbelde de wereldbevolking in aantal. Het gevolg hiervan was dat er een schitterende beschaving ontstond, maar volkomen goddeloos.

De wereld van voor de zondvloed was niet primitief. De opgravingen onder de diepe kleilaag tonen dit ook duidelijk aan. Kort na de zondvloed zien we nog de weerklank van deze beschaving in de pyramide bouw van de Egyptenaren. Openb. 17:15. *"En hij zei tegen mij (Johannes): De wateren die u gezien hebt, waaraan de hoer zit, zijn volken, menigten, naties en talen"*.

Lange tijd is het met de ontwikkeling van de tegenwoordige wereld langzaam gegaan. Maar wat er nu in een jaar gebeurt, daar was vroeger 100 jaar voor nodig. We zitten in een grote stroomversnelling.

De industriële revolutie werd ingeluid door wat de wereld noemt: uitvinders. Dit is echter een verkeerd woord, want een uitvinder bestaat niet, er is maar één Uitvinder, en dat is God! Het waren, ontdekkers van de geheime krachten in de natuur. Ik noem u enkele namen van mannen, die mede grondleggers van deze revolutie waren.

Het begon met James Watt, hij leefde aan het eind van de 18e eeuw. Deze Schotse monteur construeerde een stoommachine en leverde zo zijn bijdrage tot het begin van de industriële revolutie. Kort daarna construeerde Robert Fulton de eerste stoomboot en weer kort daarop kwam George Stevenson met de eerste stoom locomotief.

Om nu de industrie mogelijk te maken, moest men ook een productie krijgen. Men moest materiaal hebben om op eenvoudige wijze ijzererts en staal te kunnen smelten. De wereldbevolking wist allang, dat er op vele plaatsen steenkool lagen aangetroffen werden. Maar toen die ontdekkers kwamen, kreeg de steenkool pas grote waarde, het steenkool tijdperk begon in diezelfde eeuw.

Het is u wel bekend, dat de steenkool uit bomen en planten materiaal ontstaat, wanneer deze flora direct luchtdicht wordt afgesloten en onder grote druk wordt samengeperst. Wanneer het niet direct afgesloten zou zijn, vindt het gewone rottingsproces plaats en ontstaat er veen.

Nu werden aan weerszijden van de steenkool lagen fossiele afdrukken van geweldige plantengroei gevonden. De plantengroei van de tegenwoordige wereld is daar niets bij.

Men heeft de afdrukken gevonden van meer dan 50 verschillende vijgenbomen. Wat een overvloed moet er heel vroeger geweest zijn. De steenkool is een prachtig getuigenis van de waarheid van het zondvloed verhaal. De wereld moet toen een paradijsachtige natuur gehad hebben.

God had deze prachtige wereld geschapen voor de zondeloze mens. Hij moest een kroondrager worden en over de prachtige aarde heersen. Gen. 1:28: *"vervul de aarde en onderwerp haar, en heers"*.

God zag dat Zijn schepping niet alleen goed was, maar zeer goed. Van de heerlijkheid van dit vergane paradijs kunnen wij niet dromen, maar het komt weer terug in een nog grotere heerlijkheid door Jezus Christus. De geologen en de geleerden vinden voortdurend het bewijsmateriaal; in hun ontdekkingen en opgravingen. Overal ter wereld worden de steenkool lagen aangetroffen, zowel in het gematigde klimaat als bij de polen.

Denkt u maar aan Spitsbergen en Groenland. Aan weerszijden worden de steenkool lagen begrensd door fossiele afdrukken van geweldige palmen, mangolia's, pruimen enz.. Allen zijn het bomen en planten, die nu alleen in de subtropen voorkomen.

Ook de geleerden weten dit en daarom is het des te treuriger, dat ze, de Schepper loochenen en het zondvloed verhaal eveneens. Deze fossiele lagen laten zien, dat deze plantengroei kriskras door en over elkaar ligt. Het is duidelijk dat deze bossen plotseling ontworteld en vernietigd zijn.

Het bewijst dit, dat God door de zondvloed de toenmalige wereld heeft vernietigd, dat die vloed boven de hoogste bergen stond en die lagen van slibafzetting meteen over de ondergegangene wereld deed komen. God vernietigde de wereld niet alleen, maar Hij begroef die ook gelijk. Eigenlijk wonen we op een groot kerkhof.

Het merkwaardige is nu, dat de geweldige industrie gestookt wordt van de ondergegangene wereld van voor de zondvloed. Zo ook de olie die gevonden werd en het gas. De zonnwarmte en ook de verwarming op andere wijze, zijn letterlijk door God ingemaakt voor het geslacht, dat nu leeft.

Steenkool bracht dus de industrie op gang, het bracht de warmtebron. Maar de ontdekkingen gingen in een steeds sneller tempo door. In 1885 construeerde Godfried Deimler de eerste inwendige verbrandingsmotor en kort daarop kwam Rudolf Diesel met de dieselmotor.

Bovendien werd in het zelfde jaar de electromotor uitgevonden. Toen de 19^e eeuw aanbrak, had men nog maar zelden gebruik gemaakt van de aardolie. Deze bron begint nu steeds minder te worden en het heeft de wereld wel tot een hoge welvaart gebracht.

De eerste aardoliebron werd gevonden in de V.S. in 1859. Ook hier ontdekken de geleerden miljarden fossiele afdrukken, dit keer van zeedieren, vissen en ander gedierte.

In Gen. 1:20 lezen we toch dat God sprak: *"Laat het water wemelen van wemelende levende wezens"*. Welnu, onder het vreselijke zondvloedgericht zijn miljarden zeedieren plotseling omgekomen. Gods toorn deed de aardkorst onder de continenten zakken en de aardkorst onder de oceanen oprijzen. Er waren geweldige aardbevingen en zeebevingen en ook erupties van vuurspugende bergen. Uit de miljarden zeedieren die begraven werden en gelijk onder grote druk kwamen, ontstond de aardolie.

De aardolie is één van de belangrijkste dingen in de wereld, als ook de steenkool en ijzer erts, daar ontstonden oorlogen door, want men gunde elkaar de grondstoffen niet. Zo buigt nu het westen voor de islamitische wereld, die een grote hoeveelheid olie kan aanboren. En wij kunnen er niet buiten!

De geleerden en filosofen loochenen willens en wetens het zondvloed verhaal. Zij geven hun hypothesen daarover en dienen dat aan als de waarheid. Er zijn gelukkig nog enkele geleerden, die wel godvrezend zijn. Zij weten wel, dat wat er verkondigd wordt, niet berust op feiten.

De zogenaamde evolutie geeft aan de natuur die krachten en levens bestemmingen in handen, die het niet heeft. Zo wordt de materie, de natuur en de mens verheerlijkt, in plaats van de Schepper.

In 2 Petr. 3:5-6 staat: *"Want willens en wetens is het hun onbekend dat door het Woord van God de hemelen er reeds lang geweest zijn, evenals de aarde, die uit water oprijst en in water vaststaat. Daardoor is de wereld die er toen was, vergaan, overspoeld door het water"*.

Laten wij ons wapenen, want als men Genesis verwerpt, het scheppingsverhaal en de zondvloed, dan verwerpt men de Schepper Zelf en Jezus Christus. En degene, die vast blijft houden aan de Bijbel, wordt dan wel door hen bestempeld als dwaas en achterlijk en niet meer passend in deze maatschappij, maar in wezen is het andersom en zijn zij zelf de grootste dwazen.

Gelijk het Woord het ook zegt in de Psalmen 53:2: *"Dwazen denken bij zichzelf: Er is geen God"*.

Lezen we met elkaar de volgende teksten: Matth. 13:24-43.

“Een andere gelijkenis hield Hij hun voor. Hij zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan iemand die goed zaad zaaide in zijn akker. Maar toen de mensen sliepen, kwam zijn vijand en zaaide onkruid tussen de tarwe, en ging weg.

Toen het gewas opkwam en vrucht voortbracht, kwam ook het onkruid tevoorschijn. De slaven van de heer des huizes gingen naar hem toe en zeiden: Heer, hebt u niet goed zaad in uw akker gezaaid? Waar komt dan dit onkruid vandaan? Hij zei tegen hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. De slaven zeiden tegen hem: Wilt u dan dat wij erheen gaan en het verzamelen?

Maar hij zei: Nee, opdat u bij het verzamelen van het onkruid niet misschien tegelijk ook de tarwe zelf uittrekt. Laat ze allebei samen tot de oogst opgroeien, en in de oogsttijd zal ik tegen de maaiers zeggen: Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur.

Een andere gelijkenis hield Hij hun voor. Hij zei: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mosterdzaad, dat iemand nam en in zijn akker zaaide. Dat is wel het kleinste van al de zaden, maar als het opgegroeid is, is het het grootste van de tuingewassen en het wordt een boom, zodat de vogels in de lucht een nest komen maken in zijn takken.

Een andere gelijkenis sprak Hij tot hen: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan zuurdeeg, dat een vrouw nam en in drie maten meel deed, totdat het helemaal doorzuurd was. Al deze dingen sprak Jezus tot de menigte door gelijkenissen, en zonder gelijkenis sprak Hij tot hen niet, opdat vervuld zou worden wat gesproken is door de profeet, toen hij zei: Ik zal Mijn mond opendoen met gelijkenissen; Ik zal over dingen spreken die verborgen waren vanaf de grondlegging van de wereld.

Toen Jezus de menigte had laten weggaan, ging Hij naar huis. En Zijn discipelen kwamen bij Hem en zeiden: Verklaar ons de gelijkenis van het onkruid op de akker. Hij antwoordde en zei tegen hen: Hij die het goede zaad zaait, is de Zoon des mensen. De akker is de wereld, het goede zaad zijn de kinderen van het Koninkrijk en het onkruid zijn de kinderen van de boze.

De vijand die het gezaaid heeft, is de duivel; de oogst is de voleinding van de wereld en de maaiers zijn engelen. Zoals dan het onkruid verzameld en met vuur verbrand wordt, zo zal het ook zijn bij de voleinding van deze wereld: de Zoon des mensen zal Zijn engelen uitzenden, en zij zullen uit Zijn Koninkrijk verzamelen alle struikelblokken, en hen die de wetteloosheid doen, en zij zullen hen in de vurige oven werpen; daar zal gejammer zijn en tandengeknars.

Dan zullen de rechtvaardigen stralen als de zon, in het Koninkrijk van hun Vader. Wie oren heeft om te horen, laat hij horen”.

Alsmede ook Lucas 17:26-27. “En gelijk het geschiedde in de dagen van Noach, zó zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen: zij aten, zij dronken, zij huwden, en zij werden ten huwelijk genomen tot op de dag, waarop Noach in de ark ging en de zondvloed kwam en allen verdelgde”.

Er zullen dagen zijn dat de Zoon des Mensen zich opmaakt om de grote wereldoogst binnen te halen. En dit zal uitlopen op de dag van Zijn verschijning. God gaf een genadetijd in de dagen van Noach en zo is het ook in de dagen van de Zoon des mensen.

De Godsspraak die God tot Noach en de wereld richtte, richt Hij nu ook weer tot de wereld. God roept de mensen op tot bekering door de vele opwekkingpredikers die Hij uitzend. Maar er gebeurde nog veel meer.

Zoals ook blijkt uit de gelijkenis van Matth. 13, moet er in dit genade tijdperk, vanaf Golgotha tot de Wederkomst, een oogst samen gebracht worden. Het kwade en het goede moet daarin samen opgroeien. De Here Jezus is degene, die het goede zaad heeft gezaaid in de akker, de wereld. De duivel heeft het onkruid gezaaid, de dolle tarwe.

We weten, dat de oogst niet binnen gehaald kan worden, voordat hij eerst gerijpt is. Deze rijping is in het midden van de vorige eeuw ingetreden. God zond toen bijzondere dienstknechten uit, waardoor overal nog het goede zaad werd uitgezaaid. Ook de oogst van het onkruid moet rijpen en daarom vond aan het eind van de vorige eeuw die industriële revolutie plaats. Zo werd de wereld naar een hogere welvaart gevoerd, die de uiteindelijke scheiding teweeg bracht.

Lucas 17:26. *"En zoals het gebeurde in de dagen van Noach, zo zal het ook zijn in de dagen van de Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk en zij werden ten huwelijk gegeven".*

M.a.w. de mens leefde naar de lusten van het vlees, wat door de welvaartstaat mogelijk gemaakt werd.

Gen. 6:3. *"Mijn Geest zal niet voor eeuwig met de mens twisten, omdat ook hij vlees is, maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn".*

De rijping van het gericht en oordeel zien we o.a. in het steeds weer ontdekken van nog grotere en gevaarlijke moordwapens; bommen, raketten, chemische wapens, atoombommen. Maar door dit alles heen is de rijping van Gods kinderen tot de oogst.

Voor het grote oordeel neemt de Here Jezus Zijn gemeente weg van de aarde, omdat zij de oordelen niet behoeven mee te maken. Zij is niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid. De gemeente is immers al geoordeeld op Golgotha! Daar is Gods toorn over de gelovigen gekomen in Jezus Christus, toen Hij in onze plaats stierf.

"Daarom, wie in Hem gelooft, komt niet in het oordeel, want hij is uit het oordeel overgegaan in het leven". Maar, wee de mens, die Christus niet aanvaardt: op hem is de toorn van God.

Jezus zegt tot zijn discipelen: *"Ik ga heen om u plaats te bereiden en als Ik uw plaats bereid heb, kom Ik weder en zal U tot Mij nemen, opdat gij mag zijn waar Ik ben".*

We lezen in Openb.6 hoe de zegels geopend worden vers 3- 4 is de opening van het tweede zegel: *"En toen het Lam het tweede zegel geopend had, hoorde ik het tweede dier zeggen: Kom en zie! En een ander paard, dat rood was, trok uit, en aan hem die erop zat, werd macht gegeven de vrede van de aarde weg te nemen, en te maken dat men elkaar zou afslachten. En hem werd een groot zwaard gegeven.*

In het Grieks staat er *"een verschrikkelijk groot slachtzwaard"*. Welnu kijkt u maar naar de atoombewapening. Men praat wel over ontwapening, maar het menselijke hart is boos en het rijpt naar het gericht.

Opvallend is hoe de twee oogsten moeten rijpen Openb. 22:11. *"Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht en wie vuil is, hij wordt nog vuiler; maar wie rechtvaardig is, hij bewijst nog meer rechtvaardigheid en wie heilig is, hij wordt nog meer geheiligd. En zie, Ik kom spoedig".*

In de dagen dat de twee oogsten gaan rijpen leven wij nu. De geweldige beschaving uit de dagen van Noach krijgen we nu weer. Het boek Henoch heeft het hier uitvoerig over. In de dagen voor de zondvloed waren er gevallen engelen, die zich op gruwelijke wijze vermengden met de mensenkinderen,

In Henoch staat, dat deze gevallen engelen de mensen kennis bijbrachten van de oerkrachten van de hemel. Ze leerden de mensen astrologie en leerden hen hoe de krachten aan te wenden, die daarin liggen. Deze gevallen engelen heeft God toen voorgoed gebonden, zoals we lezen in de Schrift. We weten wel, dat er in deze eindtijd leringen komen van boze geesten. Zo zien we dat het proces zich herhaalt. 1 Tim. 4:1. *"Maar de Geest zegt nadrukkelijk, dat in latere tijden sommigen zullen afvallen van het geloof, doordat zij dwaalgeesten en leringen van boze geesten volgen".*

Genesis 6 beschrijft in de verzen 4-5 deze tijd en in vers 11 staat: *"de aarde nu was bedorven voor Gods aangezicht en de aarde was vol van geweldenaar".* Tegenwoordig is de aarde ook geheel verdorven en vol geweld, dat we tegenwoordig zien opwellen. In elk land is terreur en intimidatie.

Veel terroristen worden om hun daden bejubeld, ouders laten hun kinderen zichzelf opblazen met explosieven, om zoveel mogelijk anderen te doden. Dit zijn allen geweldenaars. Vers 12 zegt: *"En God zag de aarde aan en zie, zij was verdorven, want al wat leeft had zijn weg op de aarde verdorven. Toen zei God tot Noach: het einde van al wat leeft is door Mij besloten, want door hun schuld is de aarde vol geweldenarij. En zie, Ik ga hen met de aarde verdelgen"*.

Er brak in onze wereld ook een geestelijke revolutie uit. Men aanvaarde eerst nog de overheid als een instelling Gods, maar er ging een ander principe gelden, de democratie, de wil van het volk, die daar hun macht kreeg, kwam op. Gods profeten hebben hiervan gesproken, denken we maar aan de droom van Nebucaknezar, over de verschillende koninkrijken, die steeds van een lagere waarde werden.

We zitten nu bij de tien tenen, die deels uit ijzer en deels uit leem bestaan. Het militarisme is het ijzer en het volk is het leem. Ook hier is geweldenarij, tot tenslotte de grote geweldenaar komt, de sterke man waar de wereld om schreeuwt, de antichrist. Zo heeft ook Zacharia gezegd, dat er een tijd zal komen, waarin de rijken, in handen van hun dienstknechten worden gegeven.

Ook de Here Jezus heeft het in Zijn profetische rede aangekondigd. Lucas 21:9. *"En wanneer gij hoort van oorlogen en onlusten, laat u niet beangstigen"*. Overal is oproer en opstand. De afvallige kerk steunt deze opstanden zelfs door het verschaffen van wapens. Alles rijpt naar het eindgericht en dan komt openbaar wie werkelijk kinderen Gods zijn.

Deze geestelijke revolutie vond plaats in het begin van de negentiende eeuw. Tijdens de Franse revolutie werd er een beeld opgericht van de godin van de rede. De menselijke rede werd de ware god en daarmee ontstond een valse religie. Een religie die de wetenschappelijke mens centraal stelt. Zijn valse profeten zijn de filosofen. Er ontstond een ander denken, het nationalisme. Elk gebied werd er door beïnvloed, allereerst de theologie, natuurwetenschap, wijsbegeerte en ook de literatuur. Ook in de scholen werd de menselijke rede, de maatstaf voor alle dingen.

Ik noem u enkele van deze filosofen, Kant, Hegel en Darwin. Ook in de politiek was er een staatkundige omwenteling. De leer van Karl Marx en van Engels deden het communisme verschijnen. Tenslotte wil ik u laten zien, hoe deze zo beroemde filosofen een vervulling zijn van dat, waarvoor de apostelen gewaarschuwd hebben.

Col. 2:2-3. *"opdat hun harten getroost en zij in de liefde verenigd worden tot alle rijkdom van een volledig inzicht en zij de geheimenis Gods mogen kennen, Christus, in Wie alle schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn"*. Willen we waarlijk wijs worden, waarlijk kennis krijgen ook in de gang van zaken in de schepping en de zondvloed, dan moeten we bij Hem te raden gaan. Want zoals Ps. 14 zegt: *"de dwaas zegt in zijn hart er is geen God"*.

We weten uit het geloof, hoe God deze wereld heeft geschapen door het Woord, dat is Jezus Christus. Door Hem heeft God alle dingen tot aanschijn geroepen. Het is Jezus Christus, die niet alleen de boeken van Mozes bevestigt als absoluut Goddelijke inspiratie, maar ook de zondvloed als een werkelijk feit bevestigt. Col. 2:4. *"Dit zeg ik, opdat niemand u met drogredenen misleide"*. De Canisius vertaling zegt *"spitsvondigheden"*.

Vers 8: *"Zie toe, dat niemand u meesleept door zijn wijsbegeerte (de oude vertaling zegt filosofie) en door ijdel bedrog in overeenstemming met de overlevering der mensen, met de wereldgeest en niet met Christus, want in Hem woont al de volheid der Godheid lichamelijk en gij hebt die volheid verkregen in Hem"*.

Een andere vertaling zegt: *"Zie toe, dat niemand u meesleept door de wijsbegeerte, de filosofie of ijdele drogredenen, die op de overlevering van mensen zijn gegrond"*.

Een eenvoudige, betere vertaling voor wereldgeesten is *"leerbeginselen der wereld"*. In het Grieks staat letterlijk *"het abc der wereld"*. Op de scholen wordt de evolutie theorie geleerd, alsof het op ware feiten berust. Het zijn echter veronderstellingen, spitsvondigheden, leerbeginselen der wereld.

Nog een andere vertaling voor wereldgeesten is *"natuurmachten"*. Niet de Schepping is hun leerbeginsel, maar de natuurmachten zijn het.

Rom. 1:18-22. *"Want de toorn van God openbaart zich van de hemel over alle goddeloosheid en ongerechtigheid van mensen, die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden, daarom dat hetgeen van God gekend kan worden in hen openbaar is, want God heeft het hen geopenbaard"*.

Een andere vertaling zegt: *"Immers, wat men weten kan over God kan ook door hen worden gekend, God heeft het hun duidelijk gemaakt"*.

Vers 20: *"Want hetgeen van Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en Goddelijkheid, wordt sedert de schepping der wereld uit Zijn werken met het verstand doorzien, zodat zij geen verontschuldiging hebben"*.

Nog een andere vertaling zegt: *"Want Zijn onzichtbaar Wezen, Zijn eeuwige Macht en Godheid zijn in de schepping der wereld of bij enig nadenken uit het geschapene duidelijk te kennen"*. Zelfs als men nog niet het evangelie van Christus heeft gehoord, kan men in de schepping de grootheid van God zien.

Zo zegt ook het Woord: *"Want Zijn onzichtbaar Wezen, Zijn eeuwige macht en Zijn Godheid zijn van de schepping der wereld af bij enig nadenken uit het geschapene duidelijk te kennen, te verontschuldigen zijn zij dus niet"*.

Vers 21. *"Immers, hoewel zij God kenden, hebben zij Hem niet als God verheerlijkt of gedankt, maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen en het is duister geworden in hun onverstandig hart. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden"*.

Of, *"Immers ofschoon zij God hebben gekend, want zij aanschouwen Hem uit Zijn werken, hebben zij Hem niet als God geëerd of gedankt"*.

Dit was ook zo in de dagen van Noach; de mensen wilden God niet als hun Schepper erkennen. Maar hun bespiegelingen zijn op niets uitgelopen!

Wetenschapsmensen hebben bespiegelingen opgebouwd over de schepping, over de geologische tijden, waar ook de maan bij hoort. De mens wil de ruimte veroveren, vandaar ook nu de verkenningen van Mars en liefst van nog meer planeten. *"Maar hun overleggingen zijn op niets uitgelopen en het is duister geworden in hun onverstandig hart. Bewerende wijs te zijn, zijn zij dwaas geworden"*.

We lezen in 2 Petr. 3:3. *"Dit vooral moet jij weten, dat er in de laatste dagen spotters met spotternij zullen komen, die naar hun begeerten wandelen en zeggen: waar blijft de belofte van Zijn komst? Want sinds de vaderen ontslapen zijn, blijft alles zo, als het van het begin der schepping geweest is"*.

Dan in vers 5: *"Want willens en wetens ontgaat hun, dat door het woord van God de hemelen er sedert lang geweest zijn en de aarde, die uit en door het water bestaat, waardoor de toenmalige wereld is vergaan, verzvolgen door het water. Maar de tegenwoordige hemel en de aarde zijn door het zelfde woord als een schat weggelegd ten vuur bewaard tegen de dag van het oordeel en van de ondergang der goddeloze mensen"*.

Een andere vertaling zegt: *"Het ontgaat hen met opzet"*. Het is nodig dat wij deze zingen kennen en weten. Laat u niet meesleuren, maar wees wakende en biddende, want de oogst is bijna rijp. Eerst komt de Heer Zij eerstelings oogst binnen halen, de gemeente. Daarna komt nog een heerlijke naooft uit hen, die overblijven en tot bekering komen. Een deel van Israël en een deel van de heidenen zal hiertoe behoren.

Voor de gemeente is er die veel grotere heerlijkheid om erfgenaam van God te zijn en mede erfgenaam van Christus. Ook in de dagen van Noach werden Gods kinderen op twee wijzen behouden. Henoch wandelde met God en zag de dood niet, maar werd levend ten hemel op genomen. Dit is in overeenkomst met de gemeente.

Bijbelstudie Centrum: **de dagen van Noach vergeleken met de dagen van de Zoon des Mensen**

Noach en de zijnen werden door het gericht heen bewaard en naar een vernieuwde aarde gebracht. Dit is straks dat deel van Israël en dat deel van de volken, dat voor de troon van Christus staat.

Laten we ons goed bewust zijn dat we leven in een tijd, waarin de valse (christelijke) religie hoogtij viert. Laten we blijven bij het geloof in onze God en ons volledig vasthouden aan Zijn Woord.

Amen.

